

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο ΝΕΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Χείρ σιδαρά ἀναλαμβάνει τὰς ἡνίας τοῦ Κράτους. Ἡ μορφή τοῦ νικη τοῦ τῶν Μικηδονικῶν καὶ Ἡπειρωτικῶν πεδίων, ἀνερχομένη τώρα τὸν θρόνον τῆς Ἑλληνικῆς χώρας.

Ἡ ἀνοδος αὕτη εἶναι ἰσχυρὰ παρηγορία καὶ ἰκανὴ ἐνθάρρυνσις ἀπέναντι τῆς ἀδοκῆς τοῦ μεγάλῃς στερήσεως τοῦ τόσον δημοφιλοῦς καὶ ὑπεραγαπητοῦ, ἀλλ' ἀτυχρὺς Γεωργίου τοῦ Α'!

Ὁ ἰσχυρὸς χαρακτηρὸς τοῦ Νέου Βασιλέως μας, ἡ ἐμδριθὴς καὶ σοβρὰ σκέψις τοῦ, ὁ ἀγνὸς καὶ ἄδολος καὶ εἰλικρινὴς πατριωτισμὸς τοῦ, ὅλα αὐτὰ τὰ ὅποια ἐτεκμηρίωσαν καὶ διεπίστωσαν ἡ μακρὰ δρᾶσις τοῦ, πρὸς δὲ καὶ τὰ τελευταῖα περίλαμπρα καὶ ἀπαράμιλλα νικηφόρα τοῦ κατορθώματα, εἶνε τὰ πολύτιμα ἐχέγγυα μετὰ τῶν ὁποίων ἐπαξίως ἀνέρχεται τὰς βαθμίδας τοῦ Θρόνου ὁ Κωνσταντῖνος.

Αἱ εὐλογίαι καὶ αἱ εὐχαὶ τοῦ Πανελληνίου τὸν συνοδεύουν εἰς τὸν ἐνδοξὸν αὐτὸν Θρόνον.

Εἴθε ἡ Βασιλεία τοῦ νῦν εἶνε μακρὰ, πλήρης δόξης καὶ μεγαλουργημάτων, ἐπ' ἀγαθῷ σύμπαντος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΠΕΝΘΟΥΣΑ

Εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ βίου τοῦ νεοελληνικοῦ, εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἀναγεννήσεως ἱστορίαν τῆς Ἑλληνικῆς πατρίδος μελάνη καὶ ἀπαισία χαράσσεται ἡ 5 Μαρτίου 1913 ἡμέρα τῆς δολοφονίας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς βασιλευούσης Δυναστείας μας, τοῦ Γεωργίου Α'.

Μετὰ τὸ ἀδίκως χυθὲν αἷμα τοῦ πρώτου Ἑλλήνου Κυβερνήτου τοῦ πολυτίμου Καποδίστρια, κατ' ὃν ἀκριβῶς γὰρ ἦν ἡγούμενος καὶ ἐμψύχων τὴν ἀντιμαρτυρίαν καὶ ἐπιβίωσιν τῆς ἀντιμαρτυρίας Ἑπαναστάσεως Κράτος, μετὰ τὴν ἐξώσιν τοῦ Ὀθωνος ὑπὸ τὰς ἐμπνεύσεις ξενικῶν ραδιουργιῶν εἰς πόλιν καθ' ἣν μία μόνη σκέψις

καὶ μέριμνα τὸν ἀπησχόλει καὶ εἰς πόθος τὸν διέκατε, ἡ μέριμνα καὶ ὁ πόθος τοῦ μεγαλείου τοῦ Ἑλληνικοῦ, ἐπακολουθεῖ καὶ προστίθεται καὶ τὸ ἀγρίον δράμα τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ δολοφονίας τοῦ Γεωργίου καθ' ὅς στιγμὰς ἐξετέλει ὡς τελευταῖος πιστὸς πολίτης, τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον μετ' ἀξιοζήλου ἀφοσίωσης, καθ' ὅς στιγμὰς καὶ εἰς Αὐτὸν καὶ εἰς ὁλόκληρον τὴν Δυναστείαν τοῦ θεομὴ δρᾶται ἡ ἐλληνικὴ εὐγνωμοσύνη διὰ τὴν ἀγνὴς πατριωτικὴν καὶ ὑπερόχως Ἑλληνόφροναν δρᾶσιν τοῦ.

Μοῖρα κακὴ! Τὸ πολιτικὸν ἔγκλημα ἀνθεὶ εἰς τὴν διαδρομὴν τῶν ὑπὸ τῆς ἀναγεννήσεως χρόνων. Ὁ Καποδίστριας, ὁ Ὀθων, ὁ Δηλιγιάννης καὶ ὁ Τρικούλης—διὰ ν' ἀναμνησθῶμεν μόνον τοὺς τελευταίους—εἶναι θύματα πολιτικοῦ ἀδικήματος. Ἀλλ' ἡ δολοφονία τῆς 5 Μαρτίου ὑπὸ τὰς ἰδιαζούσας καὶ ἐξαιρετικὰς συνθήκας δι' ὅς διεπράχθη προσλαμβάνει ζωηρότερον χαρακτήρα τραγικότητος.

Ὁ δρόμος ὁ πολυτάραχος μιᾶς πεντηκονταετοῦς βασιλείας, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ τέρας τῆς ἐπέστεφεν ἡ προσδοκία ἀγαθῆς ἐκβάσεως τῶν ἀκοιμήτων ἐθνικῶν πόθων καὶ τῶν ἀρχαίων ἐθνικῶν ὀνείρων καὶ κατηύραζεν ἡ αἴγλη τῶν πολεμικῶν θριάμβων καὶ τῶν ἀπαραμύλων νικῶν, καθ' ἣν στιγμὴν τὸ τέρας τῆς ἐξύψου ἡ πολυσχιδὴς καὶ πολυμέριμος ἀλλὰ καὶ τελεσφόρος καὶ εὐεργετικὴ ἐργασία τῶν ἐν τῇ Δυναστείᾳ καὶ τῷ Πανελληνίῳ χαίρον καὶ εὐγνωμονούν, χειροκροτοῦν καὶ ἐν θουσιαζόμενον παρεσκευάζετο νὰ ἐφορτᾷ τὴν μεγαλοπρεπὴς τὸ εὐτυχὲς αὐτὸ τέρας, ὁ δρόμος οὗτος ὁ πολυτάραχος στίβεται, βεβηλοῦται ἀπὸ τὸ εὐγενὲς αἷμα τοῦ ἀρχηγέτου τῆς εὐγενοῦς Δυναστείας, τοῦ δημοφιλέτου Ἀνακτοῦ Γεωργίου.

Καὶ τὸ στέμμα, τὸ δοξασθὲν στέμμα, τὸ θάμβος τοῦ ὁποίου καθίστων ἐκπαγλότερον οἱ δύο ἐσχάτως προστεθέντες εἰς αὐτὸ ἀδάμαντες, τὰ Ἰωάννινα καὶ ἡ Θεσσαλονίκη, κυλίσται αἰμόφυρτον, ὑπὸ τὰς ἐπιταγὰς στυγεροῦ δολοφόνου, εἰς τὰς ἀγνίας τῆς πόλεως ἐκείνης, ἣν ἀμφισβήτητος ἦν προσηλπίαν διὰ τῆς ἐκεῖ παρουσίας τῆς ἡγεμονικῆς σφύρης τοῦ.

Τὸ πᾶν καταρρεῖ καὶ ἐρείπτει ὑπὸ τὸ δολοφόνον πλήγμα εἰς ἐλαχίστων στιγμῶν παρελθόντων. Ὅλη ἡ ζωὴ, ἡ λατρευθεῖσα

ζωὴ ἡ πολύτιμος ζωὴ τοῦ θαλεροῦ καὶ ὠραίου Ἀνακτοῦ συνετρίβη ἀκαριαίως ὑπὸ τὴν κηλιδωθεῖσαν διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος πορφύραν.

Εἴτε μεμονωμένης παραφροσύνης ἀπότομος ἡ πράξις, εἴτε ἐσκεμμένον διὰβημα συνωμοτικῆς διμάδος καταπτύστου καὶ ἀποτροπαίας, πλήττει εἰς τὰ καίρια τὴν Ἑθνικὴν ψυχὴν ἀλγοῦσαν εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ Βασιλέως ὅστις τὴν ἡγάπησεν ἀλλὰ καὶ ἡγάγηται παρ' αὐτῆς.

Καὶ ἡ Κεφαλληνία ἰδιαζόντως, πρὸς ἣν θεομὴ καὶ στοργὴν ἔστρέφετο ἡ σκέψις τοῦ ἐκλιπόντος Ἀνακτοῦ, ἡσδάνθη βαθεῖαν τὴν ἐκ τοῦ γεγονότος ὀδύνην. Μελαγχολεῖ καὶ θρηνεῖ ἐπὶ τοῦ προῦρου τάφου ὅστις τόσον σκληρῶς καὶ ἀναλγήτως ἠνοίχθη εἰς τὸν καλοκάγαθον Ἡγεμόνα. Μελαγχολεῖ καὶ θλίβεται πρὸ τοῦ ἀδοκῆτου κενοῦ τὸ ὅποιον ἐδημιούργησεν στυγερόν ἔγκλημα συνεχίζον κατὰ πτυστα πολιτικὰ ἀδικήματα.

Μελαγχολεῖ καὶ δακρύει ἐπὶ τῆς τετιμημένης σοφοῦ τοῦ ἀδικοσφαγέντος θύματος.

Καὶ ἡ θλίψις τῆς καὶ τὸ δάκρυ τῆς καὶ ἡ εὐχὴ τῆς παρακολουθοῦν εἰς τὴν αἰωνίαν Ἀνάπαισιν, ἥτις παρέλαβεν ἤδη τὸ εὐλαβητὸν λείψανον, τὴν ἱερὰν Ἀνάμνησιν τοῦ λατρευθέντος Βασιλέως τῆς.

ΡΗΓΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη ὑπὸ τὴν εἰλικρινὴ καὶ ἀπροσποίητον θλίψιν τῆς κοινωνίας μας ὁ συμπαθὴς συμπολίτης Ρήγας Μαρκόπουλος, εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας του.

Ὁ μεταστὰς, ἀποδημήσας νέος ἐν Κεφαλληνίᾳ, καὶ ἐργασθεὶς ἀόκνως καὶ ἐντίμως εἰς τὴν Ῥουμανίαν ἐσχημάτισε διὰ τῆς δραστηριότητος, ἐπὶ χειρωνακτικότητος καὶ οικονομίας αὐτοῦ σημαντικὴν περιουσίαν, μετ' ὃ ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα. Ὑπὸ τοῦ ἐπιχειρηματοῦ τοῦ δῆμος πνεύματος κατεχόμενος καὶ τρέφων εἰς τὴν ψυχὴν τὸν θεομὴ φιλοπατρίαν δὲν ἐδῶκεν ἐδῶ τὴν περιουσίαν του εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν Τραπεζῶν, ἀλλ' ἐχρησιμοποίησε τὴν ἀποδομένην βιομηχανίαν, αἱ ὁποῖαι μεγάλῃν πλεονεξίαν ἐκείνῳ τόπον ὑπηρεσίαν. Οὕτως ἵδρυσε πυρηνολατοურγεῖον, ἀξίας 200000δρ κεραμοποιεῖον καὶ

παγοποιεῖον, εἰς τὰ ὅποια οὐχὶ ὀλίγοι συμπολίται εὐρίσκουσιν πόρον ζωῆς.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ θάνατος τοῦ μακαρίτου Ρήγα, ἐλύπησε τοὺς πάντας, οἵτινες ἀνθρώποι ἐσπενδαν ἵνα ἐκφράσωσι τὰ συλλυπητήριά των εἰς τὴν ἀπορφανισθεῖσαν πολυμελὴ καὶ ἀδύνατον οἰκονομίαν του. Ὁ μακαρίτης ἄλλως ἢ το λίαν ἀξιαγάπητος, δι' ὅτι ἦτο πάντοτε εὐθύμος καὶ καλόκαρδος, περιποιητικὸς καὶ αἰσθηματίας.

Τὴν κοινὴν ταύτην θλίψιν διερμηνεύοντες ἐκφράζομεν τὰ ἐγκάρδια συλλυπητήριά μας εἰς τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν τοῦ μεταστάντος κ. Δημοσθένην Μαρκόπουλον καὶ τὴν λοιπὴν βαρυνενοῦσαν οἰκονομίαν του, εὐχόμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς ἀπαντας τοὺς ὁποσδήποτε συμμερισθέντας τῆς συμφορᾶς μας ἐπὶ τῷ ἀπροσδοκῆτῳ θανάτῳ τοῦ πεφιλημένου μας συζύγου καὶ πατρὸς Ρήγα ἐκφράζομεν τὰς εὐχαριστίας μας.

Ἡ τεθλιμμένη οἰκονομία
Ρ. ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀναχωρήσαντος δι' ὀλίγας ἡμέρας τοῦ Διευθυντοῦ μας κ. Μολφέτα διὰ λόγους ὑγείας καὶ ἐνεκεν τοῦ Ἑθνικοῦ πένθους τὸ «Ζιζάνιον» ἐκδίδομεν σήμερον μόνον μετ' εἰδήσεως, διὰ νὰ ἔχωμεν ἐνημέρους τοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ δὲ τακτικὴ του ἐκδοσις θὰ ἐπαναληφθῇ ἅμα τῇ ἐπιστροφῇ του.

ΘΕΙΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

Καὶ τὴν ἑορτήν τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλῃς ἑορτῆς τοῦ ἐνταῦθα Ἰεσοῦ Ναὸ τῆς Ἀναλήψεως κατὰ τὴν ἑορτήν τῆς ἑορτῆς τοῦ ἑορτασίου Αἰδεσμοῦ τοῦ ἑορτασίου ἑορτασίου.

